

ZŽENSKÁ HLÍDKA.

RÍDÍ M. BUREŠOVÁ.

JARONAV VRECHLICKÝ: SKRYTÉ BOLESTI.

Jsou bolesti, jež v hloubi duše skryty se ozývají občas jen a zřídka, však živě věčně střežou naše city, až opadne nám životních duň kytka.

Ty na dně srdce nejlhubším kdes' leží, zdroj čistých radostí nám nepřávají jak lásky ropuchu zlá pramen svěží, jak balvanů, jež rýčím odolají.

Spí dlouho, myslíš, moe svou jednou strati, však vzdolil se, stáhne smích ti v lici, jdi kolem nich po zpěvákách, nech raděj spát ty byka jeřábí dřímající...

Každý člověk trpí.

Jsou lidé, že svoje bolesti dovedou skryti a skrývají, ač se kolem srdce svírá. Ony mlčí a jen trpí — a trpí s tichou resignací. Jsou však zase lidé, jež své city nedovedou skryti a bolest zřejmou dávají na jevo, tak že si získají sympatie svých bližních a tím snad jest jim poskytnuta částečná úleva. Šťastný člověk ten, který si dovede tímto způsobem ulehčiti. Hůře se však vede těm, kteří nedovedou bolest snášeti ticho ani okázale, ale dají se uměti svým oteim, až konečně podlehají. Zde jest nedostatek pevné vůle a sebe ovládnutí. Člověk jest zrozen, aby trpěl... říká se, že ani růže není bez trní. Tak i život není bez zarmutku; jen že mnohý člověk má samé trávy a žádné růže a přece žije a trpí a trpí...

Dora Mlaskačová, Omaha, Neb.

— Ctěná pořadatelko a etěné dámy: Prosím, abyste mě též jednou dovolily přijíti mezi Vás, bych mohla paní Otoupalíkové poděkovat za zaslání mi kopřivy, o které jsem jí žádala. Ctěná paní! Kopřivy a žahnavy jsem od Vás obdržela a srdečně Vám za ně děkuji. A nyní, etěné dámy, víte, co bych si přála? Aby děšť nedala na sebe dlouho čekat a přišel alespoň každý týden na půl hodiny, tak aby paní Otoupalíková měla čas nám něco napsat do naší milé hlídky, neb jak se minule zmínila, píše ráda, jen když asi přší, poněvadž nemůže do zahrádky. Myslím však, že každá z nás v zahrádce ráda pracujeme, neb věd' to tam všechno pěkně roste. I já jsem si letos nasázela 150 sazenek jahod, ale když byla ta sucha, tak mně jich trochu poschlo. Které však zůstaly, tak ty teď po dešti pěkně rostou. A nyní myslím, že čas, abych se optala, kde nám zůstala sl. Leontina Kubíková, učitelka ze Světla z Velkého Meziříčí. Zajistě, že byste si každá přála, by nám napsala něco ze zámoří, tak jak et. redakce přisílila. Proto, velectěná slečno, po etěte nás svým etěným dopisem a nedejte na sebe dlouho čekat, neb se naň už těším. Vy pak, dámy, taky často dopisujete, neb co Ženská Hlídku je v Pokroku Západu, dychtívají na tžž čekáme. Ráda etu Vaše dopisy, neb jsem v nich našla mnoho poučení. Srdečně zdravím Vás všechny.

Kristina Otoupalíková-Richtertová, Stettler—Alta, Can.

— Ctěná redakce: Již několikrát etěla jsem napsat pár řádků do Ženské Hlídky, ale odkládala jsem to den ode dne. A tak uplynuly etyry měsíce, co jsem z domova a co jsem prováděla. Někteří moji známí mají za to, že nyní máj domov je v North Dakotě. Jsou však na omylu, neb jsem v Kanadě a k tomu až v Albertě. Pokrok Západu etu již mnoho roků. Tatínek jej odebral, když jsem byla ještě mladá děvče. Když pak umřel, maminka si list podržela a teď sama mi naň předplatila. Když jej obdržím, nejlíbivě přehlednu dopisy, neb mně nejvíce zajímá. Dle dopisů znám všechny dopisovatele a dopisovatelky tohoto listu. Já vás znám, ovšem, že poznávám pouze, ale vy mně věčně neznáte. Prosím se vám osobně představit. Jsem dcerou paní Františky Otoupalíkové z David City a jsem jista, že tím et připlánu Vám jako dárce známé a jakýchkoli jsem Vám už dříve psala. Nasa jsem velmi ráda, když ete Čechy a ráda mluvím češky, jakkoli jsem většinou byla mezi Američany — obvláště posledních 10 roků, kdy jsem vedla obchod pro p. Bonetta

v David City. Proto taky více jsem mluvila anglicky. Přišel-li však do obchodu Čech, nikdy jsem se za svou řeč nestyděla. Taky se mi někdy stalo, že jsem pozdravila Čecha nebo Česku v rodné řeči, ale bylo mi odpověděno anglicky. Takových neobohých chudších je mnoho, že anglicky neznají, že češtinu se stydí. Taky se vám musím pochlubit, že jsem měla tu radost jednou za etyry měsíce promluvit si česky. Minulý týden jsem šla zvolna městem, když jsem zaslechla: "Ale jděte! To-lih peněz!" Ihned jsem se obrátila k mluvčím a, omlouvají se, že vyrnuší, pravila jsem, že jsem taky Češka. Po té se mi oni představili jak pan Leo Hokl s deerou z Chicago. Pan Hokl mi řekl, že maminku dobře zná z dopisů, které etel v Hospodáři. Bydlil prý dříve v Chicago, ale v Kanadě je již nyní tři roky. Měl tady homestead asi míli a půl od města; prodal ho však za \$20 po akru a zabral půl sekce sto a pět mil od dráhy. Zde to lidé dělají. Jdou až přes 100 mil od dráhy a dostanou pozemek zdarma. Když pak se k nim dráhy s městem dostanou, prodají a jdou zase dále. Mně by se takový cikánský život taky líbil, ale můj muž má velkou zálibu v dřevařském obchodu a v pozemcích. Chtěla jsem vám povědět něco i o zdejším prairiech a o počasně, ale nechám si to až pro podruhé. Pozdravuji maminku, p. A. Trškovou z Omaha a p. Větelnou z Esterhazy v Sask, Can. Vy, paní Vitámová, více píšte. Srdečně vás zdravím.

Fannie Menglerová, Friend, Neb.

— Sestro pořadatelko: Osmělují se také mezi Vás do Ženské Hlídky. Mnoho sice češky psát a číst neumím, poněvadž jsem do české školy nikdy nechočila, ale proto musíte mi moje chyby odpustit. Hlídku je mně náramně zamlouvá a nevím, proč bychom si z Hlídky nemohly udělat jakousi domácí radkyni. Já sice jsem jedna z těch mladých nezkušených, a proto tím raděj etím rady a pokyny od těch starších jako ku p. paní Otoupalíkové. Ta musí být náramně zkušená a musí se vyznat v bylinách. Moc by mě těšilo, kdyby p. Otoupalíková pokazila, když je jí možno, nějaké pojednání o bylinách uveřejnila. Já se o to moc zajímám. Pak tu ženskou otázku Masarykovu je také třeba dobře rozbrat. Takové články, myslím, mohly by mnohemu etěnaři naprávit hlavu a poučit ho, jak má s rodinou nakládat. Paní Otoupalíková, nezapomeňte o těch bylinách, neboť Vaše zkušenost má pro nás mladé matky velikou cenu. Kometu jsme šťastně přejili a nie se nám nestalo. Myslím však, že bylo hodně těch, kteří 18. května vandrovali do sklepa. Musím Vám také, milé etěnařky, povědět, jak dělám podmašlový páj. Dám půl koflíku cukru, 1 koflík podmašlí, 1 vejce, 2 lžice citronové šťavy. Toto se smělá jako na obyčejný páj a musí se zvolna péci. To je jenom ten jeden páj, který můj starý má rád. Tak pro tentokrát koním a nepotluhne-li můj dopis do koše, tak podruhé napiš více. Srdečně pozdrav na všechny etěnařky a etěnaře tohoto listu.

Ctěná paní—Srdečně Vás vítáme do svého středu. Jen píšte častěji. Čím nás bude více, tím nám bude veselí. Píšte, že neuvítíte česky a etím byl dopis Vás skoro bez chyby. Pořadatelka.)

Františka Svobodová, Missoula, Mont.

— Ctěná pořadatelko: Děkuji Vám za milé články, známé zprávy od Vás. Tak Vám tedy vše — i ovšem — pozdrav. Je to škoda velká, neb ovšem ete ráva a na stole se pěkně vlní. Ochl se, ječ' domů čas, jest zavaz, ale ovšem je již pryč. Muž z nás má lupina hnoš z počátku našila. U nás ve neposudu. Měl jsem tu jen zpravu. Někdy ete nám přišly dotazy a kroupy a ete mi se jaksi ochladilo. I přádkově bez tepla jsem smušni a nospívá ji. V Americe však jsem je nespívala zpívat jak v Čechách, neb neochlím do lehu. Tam jednou píval: "Ty jsi pán! Ty jsi pán!" a

Františka Svobodová, Missoula, Mont.

drubý mu odpovídal: "Ty taky! Ty taky!" A do toho žezulka se ozývala svým: "Kuku! Kuku!" Poslouchávala jsem je ráda a ani se mi z města nechtělo. Zahrady byly obaleny kvítím a jaká libezná vůně z nich vycházela. — A teď zas o něčem jiném. Ta kometa taky pobláznila lidi. Jeden etověk v Californii si ze strachu před ní přibíl na kříž nohy a jednu ruku. Není to podivné, jaké mají lidé nápady a choutky? Jsem ráda, že máme tak dobrou pořadatelku. Lepší bychom snad ani ne našly. Dává nám dobré příklady a poučení. Vzpomínám si, že se vyjádřila, že mnohá matka má jedno dítě raděj než druhé. Víme to, neb sama jsem byla svědkyní toho nejednou. Zda-li pak takovou matku nehryže potom svědomí? Což nemá srdce? Taky se jedná o českých školách. Bylo by záhodno, by se mateřská naše řeč udržela. Děti naše měly by pak alespoň věšit zájem na všem českém. My máme etyry deery a všechny — a jsou již provdány — mluví česky a český píší. Jenom jedna píše čhatně, poněvadž jsme jí poněkud zanedbávali. Dnes mne to dosti mrzí. Jednu máme doma — Ruth — a tu učíme z Pokroku Západu. Umí již hezky číst. Dne 1. května bylo jí 15 roků. Mám z toho radost, že si nás Američani dnes už věžají a že nás nepovažují za lid jen veliký. Román "Pantáta Bezoušek" se nám nejmíně zamlouvá. Je v něm všechno opravdu tak ryze české. Nikdy se proto Pokroku Západu ani dočkáti nemůžeme. I besádka se mně zamlouvá a tak věru ani nevím, co dříve číst. Četla bych celou noc. Nyní však myslím, že jsem Vám toho napovídala již dost a dost, a proto končím srdečným pozdravem na všechny Vás dohromady. (Všechna čest rodičům, kteří své děti takto vychovávají. — Pořadatelka.)

Františka Svobodová, Missoula, Mont.

— Ctěná pořadatelko: Děkuji Vám za milé články, známé zprávy od Vás. Tak Vám tedy vše — i ovšem — pozdrav. Je to škoda velká, neb ovšem ete ráva a na stole se pěkně vlní. Ochl se, ječ' domů čas, jest zavaz, ale ovšem je již pryč. Muž z nás má lupina hnoš z počátku našila. U nás ve neposudu. Měl jsem tu jen zpravu. Někdy ete nám přišly dotazy a kroupy a ete mi se jaksi ochladilo. I přádkově bez tepla jsem smušni a nospívá ji. V Americe však jsem je nespívala zpívat jak v Čechách, neb neochlím do lehu. Tam jednou píval: "Ty jsi pán! Ty jsi pán!" a

Františka Svobodová, Missoula, Mont.

drubý mu odpovídal: "Ty taky! Ty taky!" A do toho žezulka se ozývala svým: "Kuku! Kuku!" Poslouchávala jsem je ráda a ani se mi z města nechtělo. Zahrady byly obaleny kvítím a jaká libezná vůně z nich vycházela. — A teď zas o něčem jiném. Ta kometa taky pobláznila lidi. Jeden etověk v Californii si ze strachu před ní přibíl na kříž nohy a jednu ruku. Není to podivné, jaké mají lidé nápady a choutky? Jsem ráda, že máme tak dobrou pořadatelku. Lepší bychom snad ani ne našly. Dává nám dobré příklady a poučení. Vzpomínám si, že se vyjádřila, že mnohá matka má jedno dítě raděj než druhé. Víme to, neb sama jsem byla svědkyní toho nejednou. Zda-li pak takovou matku nehryže potom svědomí? Což nemá srdce? Taky se jedná o českých školách. Bylo by záhodno, by se mateřská naše řeč udržela. Děti naše měly by pak alespoň věšit zájem na všem českém. My máme etyry deery a všechny — a jsou již provdány — mluví česky a český píší. Jenom jedna píše čhatně, poněvadž jsme jí poněkud zanedbávali. Dnes mne to dosti mrzí. Jednu máme doma — Ruth — a tu učíme z Pokroku Západu. Umí již hezky číst. Dne 1. května bylo jí 15 roků. Mám z toho radost, že si nás Američani dnes už věžají a že nás nepovažují za lid jen veliký. Román "Pantáta Bezoušek" se nám nejmíně zamlouvá. Je v něm všechno opravdu tak ryze české. Nikdy se proto Pokroku Západu ani dočkáti nemůžeme. I besádka se mně zamlouvá a tak věru ani nevím, co dříve číst. Četla bych celou noc. Nyní však myslím, že jsem Vám toho napovídala již dost a dost, a proto končím srdečným pozdravem na všechny Vás dohromady. (Všechna čest rodičům, kteří své děti takto vychovávají. — Pořadatelka.)

Františka Svobodová, Missoula, Mont.

drubý mu odpovídal: "Ty taky! Ty taky!" A do toho žezulka se ozývala svým: "Kuku! Kuku!" Poslouchávala jsem je ráda a ani se mi z města nechtělo. Zahrady byly obaleny kvítím a jaká libezná vůně z nich vycházela. — A teď zas o něčem jiném. Ta kometa taky pobláznila lidi. Jeden etověk v Californii si ze strachu před ní přibíl na kříž nohy a jednu ruku. Není to podivné, jaké mají lidé nápady a choutky? Jsem ráda, že máme tak dobrou pořadatelku. Lepší bychom snad ani ne našly. Dává nám dobré příklady a poučení. Vzpomínám si, že se vyjádřila, že mnohá matka má jedno dítě raděj než druhé. Víme to, neb sama jsem byla svědkyní toho nejednou. Zda-li pak takovou matku nehryže potom svědomí? Což nemá srdce? Taky se jedná o českých školách. Bylo by záhodno, by se mateřská naše řeč udržela. Děti naše měly by pak alespoň věšit zájem na všem českém. My máme etyry deery a všechny — a jsou již provdány — mluví česky a český píší. Jenom jedna píše čhatně, poněvadž jsme jí poněkud zanedbávali. Dnes mne to dosti mrzí. Jednu máme doma — Ruth — a tu učíme z Pokroku Západu. Umí již hezky číst. Dne 1. května bylo jí 15 roků. Mám z toho radost, že si nás Američani dnes už věžají a že nás nepovažují za lid jen veliký. Román "Pantáta Bezoušek" se nám nejmíně zamlouvá. Je v něm všechno opravdu tak ryze české. Nikdy se proto Pokroku Západu ani dočkáti nemůžeme. I besádka se mně zamlouvá a tak věru ani nevím, co dříve číst. Četla bych celou noc. Nyní však myslím, že jsem Vám toho napovídala již dost a dost, a proto končím srdečným pozdravem na všechny Vás dohromady. (Všechna čest rodičům, kteří své děti takto vychovávají. — Pořadatelka.)

Františka Svobodová, Missoula, Mont.

drubý mu odpovídal: "Ty taky! Ty taky!" A do toho žezulka se ozývala svým: "Kuku! Kuku!" Poslouchávala jsem je ráda a ani se mi z města nechtělo. Zahrady byly obaleny kvítím a jaká libezná vůně z nich vycházela. — A teď zas o něčem jiném. Ta kometa taky pobláznila lidi. Jeden etověk v Californii si ze strachu před ní přibíl na kříž nohy a jednu ruku. Není to podivné, jaké mají lidé nápady a choutky? Jsem ráda, že máme tak dobrou pořadatelku. Lepší bychom snad ani ne našly. Dává nám dobré příklady a poučení. Vzpomínám si, že se vyjádřila, že mnohá matka má jedno dítě raděj než druhé. Víme to, neb sama jsem byla svědkyní toho nejednou. Zda-li pak takovou matku nehryže potom svědomí? Což nemá srdce? Taky se jedná o českých školách. Bylo by záhodno, by se mateřská naše řeč udržela. Děti naše měly by pak alespoň věšit zájem na všem českém. My máme etyry deery a všechny — a jsou již provdány — mluví česky a český píší. Jenom jedna píše čhatně, poněvadž jsme jí poněkud zanedbávali. Dnes mne to dosti mrzí. Jednu máme doma — Ruth — a tu učíme z Pokroku Západu. Umí již hezky číst. Dne 1. května bylo jí 15 roků. Mám z toho radost, že si nás Američani dnes už věžají a že nás nepovažují za lid jen veliký. Román "Pantáta Bezoušek" se nám nejmíně zamlouvá. Je v něm všechno opravdu tak ryze české. Nikdy se proto Pokroku Západu ani dočkáti nemůžeme. I besádka se mně zamlouvá a tak věru ani nevím, co dříve číst. Četla bych celou noc. Nyní však myslím, že jsem Vám toho napovídala již dost a dost, a proto končím srdečným pozdravem na všechny Vás dohromady. (Všechna čest rodičům, kteří své děti takto vychovávají. — Pořadatelka.)

Františka Svobodová, Missoula, Mont.

drubý mu odpovídal: "Ty taky! Ty taky!" A do toho žezulka se ozývala svým: "Kuku! Kuku!" Poslouchávala jsem je ráda a ani se mi z města nechtělo. Zahrady byly obaleny kvítím a jaká libezná vůně z nich vycházela. — A teď zas o něčem jiném. Ta kometa taky pobláznila lidi. Jeden etověk v Californii si ze strachu před ní přibíl na kříž nohy a jednu ruku. Není to podivné, jaké mají lidé nápady a choutky? Jsem ráda, že máme tak dobrou pořadatelku. Lepší bychom snad ani ne našly. Dává nám dobré příklady a poučení. Vzpomínám si, že se vyjádřila, že mnohá matka má jedno dítě raděj než druhé. Víme to, neb sama jsem byla svědkyní toho nejednou. Zda-li pak takovou matku nehryže potom svědomí? Což nemá srdce? Taky se jedná o českých školách. Bylo by záhodno, by se mateřská naše řeč udržela. Děti naše měly by pak alespoň věšit zájem na všem českém. My máme etyry deery a všechny — a jsou již provdány — mluví česky a český píší. Jenom jedna píše čhatně, poněvadž jsme jí poněkud zanedbávali. Dnes mne to dosti mrzí. Jednu máme doma — Ruth — a tu učíme z Pokroku Západu. Umí již hezky číst. Dne 1. května bylo jí 15 roků. Mám z toho radost, že si nás Američani dnes už věžají a že nás nepovažují za lid jen veliký. Román "Pantáta Bezoušek" se nám nejmíně zamlouvá. Je v něm všechno opravdu tak ryze české. Nikdy se proto Pokroku Západu ani dočkáti nemůžeme. I besádka se mně zamlouvá a tak věru ani nevím, co dříve číst. Četla bych celou noc. Nyní však myslím, že jsem Vám toho napovídala již dost a dost, a proto končím srdečným pozdravem na všechny Vás dohromady. (Všechna čest rodičům, kteří své děti takto vychovávají. — Pořadatelka.)

Františka Svobodová, Missoula, Mont.

drubý mu odpovídal: "Ty taky! Ty taky!" A do toho žezulka se ozývala svým: "Kuku! Kuku!" Poslouchávala jsem je ráda a ani se mi z města nechtělo. Zahrady byly obaleny kvítím a jaká libezná vůně z nich vycházela. — A teď zas o něčem jiném. Ta kometa taky pobláznila lidi. Jeden etověk v Californii si ze strachu před ní přibíl na kříž nohy a jednu ruku. Není to podivné, jaké mají lidé nápady a choutky? Jsem ráda, že máme tak dobrou pořadatelku. Lepší bychom snad ani ne našly. Dává nám dobré příklady a poučení. Vzpomínám si, že se vyjádřila, že mnohá matka má jedno dítě raděj než druhé. Víme to, neb sama jsem byla svědkyní toho nejednou. Zda-li pak takovou matku nehryže potom svědomí? Což nemá srdce? Taky se jedná o českých školách. Bylo by záhodno, by se mateřská naše řeč udržela. Děti naše měly by pak alespoň věšit zájem na všem českém. My máme etyry deery a všechny — a jsou již provdány — mluví česky a český píší. Jenom jedna píše čhatně, poněvadž jsme jí poněkud zanedbávali. Dnes mne to dosti mrzí. Jednu máme doma — Ruth — a tu učíme z Pokroku Západu. Umí již hezky číst. Dne 1. května bylo jí 15 roků. Mám z toho radost, že si nás Američani dnes už věžají a že nás nepovažují za lid jen veliký. Román "Pantáta Bezoušek" se nám nejmíně zamlouvá. Je v něm všechno opravdu tak ryze české. Nikdy se proto Pokroku Západu ani dočkáti nemůžeme. I besádka se mně zamlouvá a tak věru ani nevím, co dříve číst. Četla bych celou noc. Nyní však myslím, že jsem Vám toho napovídala již dost a dost, a proto končím srdečným pozdravem na všechny Vás dohromady. (Všechna čest rodičům, kteří své děti takto vychovávají. — Pořadatelka.)

Františka Svobodová, Missoula, Mont.

drubý mu odpovídal: "Ty taky! Ty taky!" A do toho žezulka se ozývala svým: "Kuku! Kuku!" Poslouchávala jsem je ráda a ani se mi z města nechtělo. Zahrady byly obaleny kvítím a jaká libezná vůně z nich vycházela. — A teď zas o něčem jiném. Ta kometa taky pobláznila lidi. Jeden etověk v Californii si ze strachu před ní přibíl na kříž nohy a jednu ruku. Není to podivné, jaké mají lidé nápady a choutky? Jsem ráda, že máme tak dobrou pořadatelku. Lepší bychom snad ani ne našly. Dává nám dobré příklady a poučení. Vzpomínám si, že se vyjádřila, že mnohá matka má jedno dítě raděj než druhé. Víme to, neb sama jsem byla svědkyní toho nejednou. Zda-li pak takovou matku nehryže potom svědomí? Což nemá srdce? Taky se jedná o českých školách. Bylo by záhodno, by se mateřská naše řeč udržela. Děti naše měly by pak alespoň věšit zájem na všem českém. My máme etyry deery a všechny — a jsou již provdány — mluví česky a český píší. Jenom jedna píše čhatně, poněvadž jsme jí poněkud zanedbávali. Dnes mne to dosti mrzí. Jednu máme doma — Ruth — a tu učíme z Pokroku Západu. Umí již hezky číst. Dne 1. května bylo jí 15 roků. Mám z toho radost, že si nás Američani dnes už věžají a že nás nepovažují za lid jen veliký. Román "Pantáta Bezoušek" se nám nejmíně zamlouvá. Je v něm všechno opravdu tak ryze české. Nikdy se proto Pokroku Západu ani dočkáti nemůžeme. I besádka se mně zamlouvá a tak věru ani nevím, co dříve číst. Četla bych celou noc. Nyní však myslím, že jsem Vám toho napovídala již dost a dost, a proto končím srdečným pozdravem na všechny Vás dohromady. (Všechna čest rodičům, kteří své děti takto vychovávají. — Pořadatelka.)

Františka Svobodová, Missoula, Mont.

drubý mu odpovídal: "Ty taky! Ty taky!" A do toho žezulka se ozývala svým: "Kuku! Kuku!" Poslouchávala jsem je ráda a ani se mi z města nechtělo. Zahrady byly obaleny kvítím a jaká libezná vůně z nich vycházela. — A teď zas o něčem jiném. Ta kometa taky pobláznila lidi. Jeden etověk v Californii si ze strachu před ní přibíl na kříž nohy a jednu ruku. Není to podivné, jaké mají lidé nápady a choutky? Jsem ráda, že máme tak dobrou pořadatelku. Lepší bychom snad ani ne našly. Dává nám dobré příklady a poučení. Vzpomínám si, že se vyjádřila, že mnohá matka má jedno dítě raděj než druhé. Víme to, neb sama jsem byla svědkyní toho nejednou. Zda-li pak takovou matku nehryže potom svědomí? Což nemá srdce? Taky se jedná o českých školách. Bylo by záhodno, by se mateřská naše řeč udržela. Děti naše měly by pak alespoň věšit zájem na všem českém. My máme etyry deery a všechny — a jsou již provdány — mluví česky a český píší. Jenom jedna píše čhatně, poněvadž jsme jí poněkud zanedbávali. Dnes mne to dosti mrzí. Jednu máme doma — Ruth — a tu učíme z Pokroku Západu. Umí již hezky číst. Dne 1. května bylo jí 15 roků. Mám z toho radost, že si nás Američani dnes už věžají a že nás nepovažují za lid jen veliký. Román "Pantáta Bezoušek" se nám nejmíně zamlouvá. Je v něm všechno opravdu tak ryze české. Nikdy se proto Pokroku Západu ani dočkáti nemůžeme. I besádka se mně zamlouvá a tak věru ani nevím, co dříve číst. Četla bych celou noc. Nyní však myslím, že jsem Vám toho napovídala již dost a dost, a proto končím srdečným pozdravem na všechny Vás dohromady. (Všechna čest rodičům, kteří své děti takto vychovávají. — Pořadatelka.)

Františka Svobodová, Missoula, Mont.

drubý mu odpovídal: "Ty taky! Ty taky!" A do toho žezulka se ozývala svým: "Kuku! Kuku!" Poslouchávala jsem je ráda a ani se mi z města nechtělo. Zahrady byly obaleny kvítím a jaká libezná vůně z nich vycházela. — A teď zas o něčem jiném. Ta kometa taky pobláznila lidi. Jeden etověk v Californii si ze strachu před ní přibíl na kříž nohy a jednu ruku. Není to podivné, jaké mají lidé nápady a choutky? Jsem ráda, že máme tak dobrou pořadatelku. Lepší bychom snad ani ne našly. Dává nám dobré příklady a poučení. Vzpomínám si, že se vyjádřila, že mnohá matka má jedno dítě raděj než druhé. Víme to, neb sama jsem byla svědkyní toho nejednou. Zda-li pak takovou matku nehryže potom svědomí? Což nemá srdce? Taky se jedná o českých školách. Bylo by záhodno, by se mateřská naše řeč udržela. Děti naše měly by pak alespoň věšit zájem na všem českém. My máme etyry deery a všechny — a jsou již provdány — mluví česky a český píší. Jenom jedna píše čhatně, poněvadž jsme jí poněkud zanedbávali. Dnes mne to dosti mrzí. Jednu máme doma — Ruth — a tu učíme z Pokroku Západu. Umí již hezky číst. Dne 1. května bylo jí 15 roků. Mám z toho radost, že si nás Američani dnes už věžají a že nás nepovažují za lid jen veliký. Román "Pantáta Bezoušek" se nám nejmíně zamlouvá. Je v něm všechno opravdu tak ryze české. Nikdy se proto Pokroku Západu ani dočkáti nemůžeme. I besádka se mně zamlouvá a tak věru ani nevím, co dříve číst. Četla bych celou noc. Nyní však myslím, že jsem Vám toho napovídala již dost a dost, a proto končím srdečným pozdravem na všechny Vás dohromady. (Všechna čest rodičům, kteří své děti takto vychovávají. — Pořadatelka.)

Františka Svobodová, Missoula, Mont.

drubý mu odpovídal: "Ty taky! Ty taky!" A do toho žezulka se ozývala svým: "Kuku! Kuku!" Poslouchávala jsem je ráda a ani se mi z města nechtělo. Zahrady byly obaleny kvítím a jaká libezná vůně z nich vycházela. — A teď zas o něčem jiném. Ta kometa taky pobláznila lidi. Jeden etověk v Californii si ze strachu před ní přibíl na kříž nohy a jednu ruku. Není to podivné, jaké mají lidé nápady a choutky? Jsem ráda, že máme tak dobrou pořadatelku. Lepší bychom snad ani ne našly. Dává nám dobré příklady a poučení. Vzpomínám si, že se vyjádřila, že mnohá matka má jedno dítě raděj než druhé. Víme to, neb sama jsem byla svědkyní toho nejednou. Zda-li pak takovou matku nehryže potom svědomí? Což nemá srdce? Taky se jedná o českých školách. Bylo by záhodno, by se mateřská naše řeč udržela. Děti naše měly by pak alespoň věšit zájem na všem českém. My máme etyry deery a všechny — a jsou již provdány — mluví česky a český píší. Jenom jedna píše čhatně, poněvadž jsme jí poněkud zanedbávali. Dnes mne to dosti mrzí. Jednu máme doma — Ruth — a tu učíme z Pokroku Západu. Umí již hezky číst. Dne 1. května bylo jí 15 roků. Mám z toho radost, že si nás Američani dnes už věžají a že nás nepovažují za lid jen veliký. Román "Pantáta Bezoušek" se nám nejmíně zamlouvá. Je v něm všechno opravdu tak ryze české. Nikdy se proto Pokroku Západu ani dočkáti nemůžeme. I besádka se mně zamlouvá a tak věru ani nevím, co dříve číst. Četla bych celou noc. Nyní však myslím, že jsem Vám toho napovídala již dost a dost, a proto končím srdečným pozdravem na všechny Vás dohromady. (Všechna čest rodičům, kteří své děti takto vychovávají. — Pořadatelka.)

Rybizový cake k čaji.

Utři půl koflíku másla s půl koflíkem cukru, přidej jedno vejce, promíchej dva koflíky mouky se dvěma lžičkami prášku (Baking Powder) a půl lžičkou soli a přidej koflík sladkého mléka. Pak do toho přimíchej as dvě třetiny koflíku rybizových obraných a vypraných zrníček, obalených v mouce, a vše dobře promíchej a dej do formy. Pěe v mírné rozpálené troubě.

Jak upotřebiti starý slunečník neb deštník.

Otevři slunečník, strhej se žeber látku, rukojef ořež, tak aby se dala lehee zapíchnout do země, kde úponkovitě rostliny. Pnouli se po deštníku, velmi pěkně se vyjímají. Obzvláště feřicha, (Rumbling Nasturtium) rychle roste a kvete celé léto.

MILION CENTŮ NA ÚSTRĚD. NÍ MATICI ŠKOLSKOU na paměť 25. výročí prvního česko-amerického zájezdu do staré vlasti.

(Návrh Česko-Am. Tiskové Kanceláře.)

Za krátko slaviti budeme stříbrné jubileum památné události. Právě v polovici června 1885 zabyčena byla zlatá naše stovčárna Praha nevyhlášeným rozehvěváním. Dnes přijedou čeští američtí!

Přijeli a Praha je vítala. Žádný kráň ní čisat nemůže se pochubit takovým uvítáním. Po celé cestě, kterou se ubírala dlouhá řada kočárů, hlava na hlavě, a ve spáry ton celá Praha starci a stařeny, muži a ženy, děti až do útěho věku, a všechno bouřilo jediným radostným jásotem, a všechno plakalo, uchváčeno pravým hurikánem citu. Petřelý s hvězdatým praporem jel v čele těch, kdož za českou Ameriku přicházeli složit svůj hold Zlaté svatyni Umění, jež tam nad Vltavou až dodnes je velkou naší kulturní chloubou. — Velký sen, jenž svítil v nejtěšších dolech utrpení jako zářivá hvězda Josefu Kaj. Tylu a jiným našim buditelům.

Tenkráté, dne 15. června 1885, uvítal v záhlaví "Nár. Listů" nesmrtelný náš Svatopluk Čech české Američany nevdanoucí kytilí svých nadšených versů, v nichž eteme dnes se stejné moeným dojnmen slova:

"Nám srdce blubým úzasmem se chvěje, když změníme tu lásku dehvátou tou dávkou, již jste prošli, hloubkou tou nekou hloubi závratnou. Zvětš bláště, že odnáš' náš lípy, již osud vmet na břehy Mississipi, tam v dáli půl konuší hvězdatou už korunou se pyší košatou a že j' pouťá k mateřskému kmeni přes půl světa věrně lásky svaz, jež nezruší a hohá nepromění ni dalka ohromná, ni valný čas."

Stříbrné jubileum onoho památného pondělího večera nesou česká Amerika nechatí bez oslavy. Jak dokazati však nejlépe, že "ta lipa mladická za oceánem," jak nás Čech nazval, skutečně zdárně roste a mohutní?

Národ náš ve staré vlasti dal nám nedávno sám odpověď na tu to otázku. Sebral milion korun na Ústřední Matici Školskou, jež je dnes ze všech národních institucí našich tou nejvládnější. Právě před projednáváním Matičního rozpočtu letos v únoru kancelář Matiční zjistila, že v německých okresech království českého je přes 44.000 českých dětí, z nichž pouze 12.000 nalézá místo ve školách matičních neb veřejných, kdežto 32.000 českých dětí se jen v Čechách v německých školách odnárodňuje. Na Moravě čítáše činí přes 23.000 a ve Slezsku přes 26.000 dětí!

Tyto číselce mluví. Ba více, ony jsou zoufalým výkřikem o pomoc! Česká Amerika jistě nedá si u jři dané příležitosti. Necháme se k úkol přitit lžky, odhodláme se k němu, a budeme musíme, budeme-li jen trochu ochotni!

Seberme milion centů na Ústřední Matici Školskou!

Sbranzý obnos, 10.000 dolarů již skoro 50.000 korun, budí a obzvládní Matici jako "Jubilejní fond českých amerických" je stavěb' nových škol v okrajích česko-amerických. Za dvě léta, až budeme slaviti 25. výročí prvního česko-amerického Školského sběru do staré vlasti, můžeme sebrati dalš milion centů a roznesoušiti opět

Piana na mírn